

på dette område, fordi tingene foregår, som de skal, og kommunerne får betydelig bedre mulighed for at træffe deres egne beslutninger.

Jeg må bare undre mig over, at hr. Poul Nødgaard har den opfattelse. Jeg ved ikke, om hr. Poul Nødgaard helt er holdt op med at omgås kommunalpolitikere, for det er i hvert fald andre oplysninger, man får, når man taler med kommunalpolitikere. Jeg mener, at der her ligger en fælles opgave, som vi skal se på, men det kan jeg forstå at Dansk Folkeparti ikke mener, og så bliver jeg lidt usikker på, hvor vi så er henne, og om regeringen skal finde et alternativt flertal.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er et pragtfuldt spørgsmål at få.

Med hensyn til uenighed med Venstre har jeg ikke oplevet den store uenighed, men skulle der være en uenighed, må hr. Ole Glahn ikke glemme, at vi er to forskellige partier, og vi har også i nogle enkelte sager et forskelligt ideologisk grundlag, som jeg nok skal afholde mig fra at komme ind på i dag.

Med hensyn til at kommunalpolitikere klynker, har vi senest på KL's årsmøde i Aalborg – og jeg tror, jeg har været med til KL's årsmøder de sidste 15 år – oplevet, at uanset om der sidder en borgerlig regering eller der sidder en socialdemokratisk ledet regering er det den samme gramfonplade, der sættes i gang, og man er utilfreds med det ene, det andet og det tredje.

Men sagen er jo, at kommunerne har mulighed for at gennemføre stort set alt det, de vil – ja, nu tog jeg måske munden lidt for fuld, det gør man jo somme tider. Men jeg ved i hvert fald som mangeårig kommunalpolitiker, at hvis man får en god idé inden for rimelighedens grænser, kan man omgående beslutte at bringe den til udførelse. Det synes jeg er en vidunderlig ting, og som jeg sagde i min ordførertale, er det da også derfor, at utrolig mange stillede op til kommunalvalget og regionsrådsvalget. De ved nemlig, at de får stor indflydelse ved at sidde i et byråd.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Ordføreren ved selvfølgelig godt, at de fleste af de penge til ældreområdet, som Folketinget har sendt til kommunerne, netop er gået til noget andet end det, de skulle bruges til, nemlig til et meget unødigt bureaukrati. Jeg vil gerne have

svar på, hvor meget det drejer sig om, for det ved hr. Poul Nødgaard nemlig godt, men det er sjovere, når han siger det, end når jeg siger det.

Så vil jeg bare spørge meget enkelt: Hvad mener hr. Poul Nødgaard, der skal komme ud af denne debat? En vedtagelse af en eller anden art, som egentlig ikke siger andet, end at man gerne vil have en redegørelse til efteråret? Hvad skal der ellers ske? Skal der ske nogen som helst ændringer? Kommer der noget som helst overblik, nogen systematik, nogen nye visioner? Skal der komme noget ud af debatten, eller får vi bare – nogle af os i hvert fald – sagt nogle ting om nogle principielle udviklinger, vi godt kunne tænke os? Skal der komme noget konkret ud af debatten?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu valgte fru Pia Gjellerup jo sammen med sit parti at stå uden for kommunalreformen, og det er jeg selvfølgelig ked af, for ingen ved bedre end jeg, at vi meget gerne ville have haft en bredere aftale om kommunalreformen. Men det er en afsluttet sag.

Med hensyn til det spørgsmål, fru Pia Gjellerup stiller, synes jeg, det er helt fint, at når sammenlægningsudvalgene arbejder her i 2006 for at få de nye kommuner til at fungere fra den 1. januar 2007, følger regeringen arbejdet og afgiver en redegørelse. Men når kommunalreformen kører for fuld styrke – det vil sige fra den 1. januar 2007 – vil vi bede regeringen om løbende at følge udviklingen og efter et halvt eller et helt år vurdere, hvordan tingene er kommet i gang, og afgive en form for statusrapport, eller hvad ved jeg.

Jeg synes, det er en utrolig positiv måde at udføre arbejdet på, for man må jo ikke glemme, at det er et kæmpeprojekt, vi har sat i gang. Jeg sagde i min ordførertale, at det er danmarkshistoriens største reform – i dette århundrede i hvert fald – vi gennemfører nu, og derfor skylder vi også både os selv og borgerne og hele det danske samfund, at vi løbende følger, om tingene udvikler sig på den måde, som vi havde håbet og troet.

Jeg har stor tiltro til de folk, der er valgt til sammenlægningsudvalgene. Fru Pia Gjellerup har jo også nogle af sine folk i spidsen for de nye storkommuner, og det må hun da glæde sig lidt over.